

vil jeg bede ham at meddele Tinget disse Oplysninger, da det er et Moment til hele denne Sags Belysning. — Koloniallotteriet giver altsaa denne Indtægt, og det vilde være sin Sag pludselig at skride til dets Ophævelse. Man vilde gribe ind i mange Forhold. Jeg ser derfor ogsaa til min Glæde, at den højtærede Finansminister i det andet Ting har taget imod denne Henstilling med et vist køligt Forbehold og udtrykkelig betonet, at han var glad ved, at det kun var en Henstilling. Han vilde nu indskrænke sig, sagde han, til foreløbig at foretage en Undersøgelse. Det kan i hvert Fald kun være af det gode, om man kunde faa Lejlighed til at trænge endnu mere til Bunds i hele denne Sag og faa alle de Oplysninger om Koloniallotteriet, der kan fremskaffes. Jeg tror, at man derved vil komme netop til det modsatte Resultat af det, som den ærede foregaaende Taler kom til, nemlig at man uden Skade vil kunne beholde Koloniallotteriet. Jeg er selvfølgelig fuldstændig klar paa, at Forudsætningen for det for saa vidt er bristet, som Dansk Vestindien er solgt, men vi har jo andre Kolonier, som Grønland, hvor der trænges haardt til Penge, hvilket er blevet indskærpet i vor Bevidsthed gennem forskellige Foredrag og Pjecer i den sidste Tid. Saa dette Lotteri kunde maaské allerede af den Grund have sin gode raason d'être. Jeg maa derfor sige, at disse Henstillinger fra socialdemokratisk Side om, at man bør ophæve Koloniallotteriet, ja, at dette — saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) — skulde være en ufravigelig Betingelse for, at man nu skulde kunne give Regeringen denne Lov, betragter jeg som et Slags Udtryk for en daarlig Samvittighed. Man begynder nu at indse, hvilken Fejl det var at sælge Dansk Vestindien og ønsker nu at fjerne ethvert Spor af Bevidstheden, for at intet kan minde en om denne Ubehagelighed. For mig staar det nemlig vedblivende saaledes — og det tror jeg, de allerfleste nu har faaet Øjnene op for —, at den Omstændighed, at vi netop paa det Tidspunkt solgte Dansk Vestindien, var en af de Begivenheder, der gør det forstaaeligt, at man af og til i Udlandet taler om „die dummen Dänen“. Jeg for mit Vedkommende vil ikke bidrage til, at man for at fri sig for en ond Samvittighed i saa Henseende nu absolut skal smide denne Institution over Bord.

Brandes: Den højtærede Finansministers Bemærkninger gik ud paa, at han ønskede en hurtig Gennemførelse i dette

høje Ting af dette Lovforslag, og da der ikke fra de ledende Partiers Side her i Salen er stillet Forslag om Udvalgs Nedsættelse, kan der jo ikke være nogen Tvivl om, at den højtærede Minister vil faa sit Ønske opfyldt. I saa Henseende skal heller ikke jeg forsøge at lægge nogen Hindring i Vejen, ikke stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse, som der jo dog altid er nogen Mulighed for at faa gennemført selv for et Mindretal her i dette høje Ting. Jeg kan forstaa, at det for Administrationen og for Finansministeriet er af Vigtighed, at Lovforslaget gennemføres hurtigt, og da jeg vil stemme for Lovforslagets Vedtagelse i den Form, hvori det foreligger, vil der for saa vidt heller ikke være nogen Grund for mig til at foreslaa Udvalg, men jeg kan dog ikke nægte, at Lovforslaget rejser en Række Spørgsmaal, som ikke, saa vidt jeg kan se, er blevet behandlet i Folketingsudvalget, og at der derfor kunde være nogen Anledning for Landstinget til at tage saadanne Spørgsmaal op.

Om selve Udvidelsen af Klasselotteriet er der ingen Uenighed. Man har fra den højtærede Finansministers Side foreslaaet en ringere Udvidelse end den, som senere er blevet indsat, i alt Fald som en Bemyndigelse for Finansministeren. Forholdene ved Genforeningen med de sønderjydske Landsdele har gjort det nødvendigt, at Lodsedlernes Tal forøges. Jeg har forstaaet det saaledes, at der ikke vil behøves mere end 6 000 Lodsedler til Oprettelse af Kollektioner i de sønderjydske Landsdele. Hvorledes man kan vide det med Sikkerhed paa Forhaand, er mig ikke klart. Der foreligger ingen som helst Oplysninger i Lovforslagets Bemærkninger og heller ikke i Betænkningen fra Folketingsudvalget om, hvorledes man agter at fordele Kollektionerne; hvor store de skal være i de forskellige Byer; om man agter at oprette mindre Kollektioner ude i Landsbyerne og de smaa Kommuner. Herom foreligger der aldeles intet. Fra Ministeriets Side er der foreslaaet 20 000 nye Lodsedler. Dette er i Folketinget forandret til en Bemyndigelse til at udstede indtil 30 000 nye Lodsedler. Hvorledes man tænker sig disse anvendt, er der heller ingen Oplysninger om. Ganske sikkert har det altid været saaledes, at Administrationen har bestemt, hvor mange Lodsedler enhver Kollektor skulde have, og den har ogsaa bestemt, hvor Kollektionerne skulde oprettes. Spørgsmaalet har nu for saa vidt ikke ligget for i en Aarrække, som der ingen Mulighed har været for at oprette nye